

Czytania: Hbr 4, 1-5. 11; Ps 78 (77), 3 i 4bc. 6-7. 8; Aklamacja Łk 7, 16; Ewangelia Mk 2, 1-12

Autor listu do Hebrajczyków mówi o miejscu odpoczynku to miejsce przy Bogu po dobrym przeżyciu naszego życia. A dobre przeżycie to życie w posłuszeństwie Bogu i realizowanie tego, do czego On nas zaprasza i co dla nas przygotował, do czego nas pociąga, bo to jest najlepsza droga dla nas, chociaż nie jedyna. Prawdziwy odpoczynek odnajdziemy jedynie w Bogu, którego znamy przez Jezusa Chrystusa i w Chrystusie.

W Ewangelii słyszymy, że w domu, gdzie Jezus przebywał gromadziło się wielu ludzi a Jezus był skoncentrowany na nauczaniu. To przede wszystkim ze względu na słowa Jezusa ludzie przychodzili do Niego, a nie dla cudów i znaków, które czynił, cuda są potwierdzeniem nauczania, a nie celem samym w sobie. Ze słuchania słowa Bożego rodzi się wiara, a z wiary dopiero czy dzięki wierze mogą dokonać się cuda. Pewnego razu przyniesiono do Jezusa chorego, w ciężkim stanie, którego musiało nieść czterech mężczyzn, a dodatkowo ze względu na zgromadzony tłum, także na zewnątrz, spuścili chorego przez dach. Jezus widząc, że jego stan fizyczny jest ciężki, może nawet spowodowany ciężkością win, jakie miał na sumieniu, Jezus najpierw uwalnia go od ciężarów duchowych, od grzechów. Jezus odpuszcza mu grzechy, co wzbudziło kontrowersję u obecnych tam uczonych w Piśmie, którzy powątpiewają, którym to się nie zgadza z ich dotychczasową wiedzą, bo „któż może odpuszczać grzechy prócz jednego Boga?”. Jezus jednak, aby jeszcze bardziej dać im do zrozumienia kim On jest, uzdrowia paralytyka. A ten, może zszokowany całą tą sytuacją, bez słowa wstał i wyszedł. Cała ta sytuacja daje wszystkim wiele do myślenia. Jezus daje wszystkim do zrozumienia, że On jest Bogiem, który odpuszcza grzechy i uzdrowia. Ma On pełną władzę nad tym, co duchowe i tym, co fizyczne, materialne. W opowiadaniu tym widzimy też, że Jezus uzdrowia, widząc wiarę nie tylko chorego, ale też tych, którzy go do Jezusa przynieśli. Jest to ważny znak i wskazówka, jak bardzo ważna jest modlitwa za innych, przyprowadzanie innych do Jezusa, chociażby naszymi modlitwami. Modlitwa wstawiennicza jest bardzo ważna, też może przyczynić się do czyjegoś uzdrowienia.

Prośmy Boga abyśmy zawsze potrafili dochować mu wierności i z wiarą polecali Mu nasze potrzeby i potrzeby innych ludzi.

o. Wiesław Jonczyk SJ